

SADSKÁ – NYMBURK – 16.10.2021

Ze Sadské, kam jsme dojeli autobusem č. 398, nás na plánovanou trasu vyšlo 22. Nejprve jsme vystoupali na jediný kopec v okolí, na kterém stojí z daleka viditelný kostel, který nechal postavit kníže Boleslav II. v letech 1117-18 - kostel sv. Apolináře, původně v románském stylu, samozřejmě několikrát přestavěný. Opukový vrch, na kterém kostelík stojí, byl podle archeologických nálezů osídlen již před 6000 lety. Písemná zmínka o obci Sadské je datována rokem 993. Tyto a mnoho dalších informací o historii místa jsme si přečetli na panelu před kostelem.

Z areálu kostela (bývalého hřbitova) je pěkná vyhlídka do okolní krajiny. Z kopce od kostela lze občas dohlédnout až na Sněžku. Po startovní fotografii, která k našim výpravám patří, jsme pokračovali po žluté TZ okrajovou zástavbou Sadské, směrem k jezeru, u kterého začíná PŘÍRODNÍ PARK KERSKO-BORY. V něm se nachází, při slepém rameni Labe, lužní les a velké jezero, vzniklé zaplavením pískovny. V okolí, po dokončení těžby písku, vznikla chatová osada. Vlastní jezero dnes slouží jako koupaliště a místo pro vodní sporty.

Od jezera, které je lemováno zbytky lužních lesů, jsme pokračovali po lesních cestách a pěšinách (po červené TZ) zvlněným terénem po písčých přesypech, zpevněných již borovým a březovým lesem, do obce Písty. Na okraji Píst jsme se zastavili u přírodní památky „Přesyp u Pístů“, což je ojedinělá (dosud ještě částečně živá) písčná duna z písku vyvátého větrem. Byla zachována bez porostu a je udržována jako přírodní památka.

V obci Písty se na návsi nachází pěkná hospůdka, do které jsme se marně dobývali. Bylo poledne a potřeba malého občerstvení se hlásila. Nezbylo, než si sednou na lavice, které náves poskytuje v dostatečném množství, a občerstvit se z vlastních zásob. Za obcí jsme prošli pastvinou, částí lužního lesa a po cyklostezce došli k Labi a po dalších dvou kilometrech do Nymburku.

Pod impozantními hradbami jsme udělali cílovou fotografii a obešli část malebného starého města. A poté jsme zamířili na náměstí, kde jsme se na chvíli posadili v restauraci - čínské. Původně česká, oblíbená restaurace!! Nechci ji zatracovat, ale reklamu ji určitě dělat nemohu. A potom již cesta na nádraží a směr Praha. Délka rovinaté trasy činila 11 km. Počasí, které nás celou cestu provázelo, nemělo chybu. Myslím, že to byl příjemně strávený den.

Honza Šiml